

Blair, Nebr.

3 Søndags fejrede Christian Andersen og Hustru deres Sølvbrudpar. Mange Venner indfandt sig og bragte Sølvbrudparret hjertelige lykønskninger.

Chr. Andersens bor nogle faa Mil udenfor Blair og hører til Menighedens trofaste Medlemmer.

— 3 Aften Kl. 7 bliver der Fæst i Blair Kirke med Juletræ for Børnene. Dagbøger eller Andagtsbøger.

En B. Bjørnshjerne-Jæst. Prof. Stub var Hovedtaleren.

Følgende optager vi efter det nordre Blad „Decorah-Posten“. Hvad Prof. Stub sagde, vil sikkert finde i det mindste stor Tilslutning og faa blandt det danske Folk i Amerika.

3 St. Paul, Minn., bestaar en Forening, som falder sig „Fram“, og den havde Mandag Aften den 8. December en fejslig Tilslutning, hvori omkring 75 Damer og Herrer deltog. „Nordvesten“ meddeler en udførlig Beretning om Fæsten. Hovedtaleren var Prof. H. G. Stub. Hans Thema var „Fram's“ Ideal, og han kom da ogsaa ind paa Nutidens Digtning. I mægende Ord fik de her den bekendte Digtning, dens trætte Mand, dens dærlige Kvinder og dens idelsøje Ungdom. Der var Literatur var, som Bjørnshjerne havde tagt, „et Hundehjælp“ med Maanen af sig Kærlighed.

„Fram“-Fæsten holdtes paa den Dag, da Digteren Bjørnshjerne Bjørnson fulgte sit 70de Aar. Det var „et Tilfælde, der ser ud som en Taale“, og Prof. Stub indfættede i sin Tale en længere Karakteristik af Bjørnson og hans Digtning. Paa en værdig Maade omgærdede han den Røst, han gav ham, med de fornødne Forbehold. Han fattede et skarpt Stik mellem de to Perioder, hvori Bjørnsons Liv og Digtning falder, hans troende Periode og hvad han da stod, og hans vantro Periode, i det han sluttede med et inderligt Ønske om, at den gamle Digter maatte komme tilbage til den Barndom, som han opdroges i af sine Forældre. I Følge „Nordvesten“, som Referat udtalte Prof. Stub, at Bjørnshjerne Bjørnson paa Grund af sin Orientalitet og sin Mangesidighed har været en Magt i vort Fædreland, maatte mere end nogen anden, og han nævnte hans Bundenoveller, hans lænende og uovertrufne Fædrelandsfange, hans mange Bøger, som er bleve til Folket's Gjenstand, og hans store Betændelse i Digtet „Til min Far“, som han citerede næsten helt ud. Men han tilføjede, at vi for at bruge et Ord af Bjørnson selv ikke vilde være i Sandhed, om vi ikke med dyp Bemod udtalte, at „den store Digter ikke er bleven tro mod sin Barndoms, sin Ungdoms og sin yngre Manddoms kristelige Ideal, men for mange Aar tilbage brød med dem“.

Hvad Prof. Stub sagde om Bjørnson, vil finde almindelig Tilslutning blandt det nordre Folk i Amerika. Den politiske Side af Digterens Liv berørte han ikke, uden forsaavidt, at han talte ham en Magt i vort Fædreland.

Fra min Krog.

Da Bjørnson kom.

„Hver Mand i Byen om Indtoget taler“ — sang de i gamle Dage. I disse Dage maa det formodentlig baade om Blade og Tidsskrifter og om vedvart Samtale hedde: „Hver Mand i Norden om Bjørnshjerne taler.“ Det er jo ikke hver Dag, vi her i Norden har en virkelig stor Digter, der fylder 70 Aar. Alle vil sikkert indrømme, at Bjørnson er en stor Digter. Og stulde det ikke lykkes at staffe Enighed til Veje om dette, saa vil dog vist alle indrømme, at han paa Mandag fylder 70 Aar. Altsaa: Aftenen taler om Bjørnson — og saa vil jeg da heller ikke staa tilbage. — „Du, Krestjan, ja har talt me' Generalen!“ „Gille den, hva' sa' han?“ „Kan sa': „Strub a' Vejen, unge!“ Denne „Samtale“ tænker jeg tit paa, naar Folk gør sig til af deres Betændelse med berømte Mænd.

Men jeg tænker ingenlunde paa den, naar jeg mindes mit eget Forhold til Bjørnson — aldeles ikke.

Stønt, det kunde for Resten nær være bleven af samme Suredsig. Det var i 1892, at det rygtedes, at Bjørnson havde lovet at tale for Fredssagen paa Himmelsbjerg. Jeg var da Gang Formand for Midtjyllands Fredsforening, og nogle ivrige og driftige Medlemmer ophidsede mig til at indbyde ham til Sors. Jeg stred saa det pænest, jeg kunde. Men han svarede — ikke just: „Strub a' Vejen“, men — at han havde bestemt kun at tale et Sted i Danmark denne Gang.

Saa samlede jeg alle mine Klodevitter sammen og telegraferede saaledes: „Himmelsbjerg og Sors er Danmark“. — Det er vistnok det „aandrigste“, jeg har lavet; det er i alt Fald saa andrigt, at jeg knapt nok kan forklare det nu. Det stulde jo da behøve noget i Retning af, at paa Himmelsbjerg talte han kun til det halve Danmark, og hvis han vilde tale til den anden Halvdel — Verne —, saa maatte han komme til Sors.

At jeg valgte Sors frem for Slagelse, Korsør eller Ringsted, maa vel have haft sin Grund, enten det saa var den, at der havde Abjalon, Gølborg og Jægmann boet, eller den, at der boede jeg — og Amtmanden. (Jeg er dog ikke tilbøjelig til at tro, at det sidste spillede nogen Rolle i den Sag. Det er muligt, at det er nyere Forhandlinger, der blander sig ind i mine Erindringer.)

Naf er det: jeg telegraferede dette om Himmelsbjerg og Sors — og det hjalp! Der kom omgaaende Telegram tilbagge med følgende Svar: „Den 26de Juni!“

Den Dag blev der saa et stort Møde i Sors, som mange fra hele Sjælland vil mindes. Tilførselne tan soget; de har kun alle Behagelighederne; men „en anden En“ døjede saa meget, at man ikke har forvundet det endnu.

For det første slog dette Møde Foreningen ihjel — ikke for Talens Skyld, tværtimod, men fordi den blev saa rig, at der ikke optræbedes Medlemskontingent i flere Aar, og da jeg saa begynde at træde Folk igen, skæbte de mig ud. Der er ingen Ting værre end for stor Rigdom. (Den Erfaring har jeg kun fra Foreningen, ikke fra mig selv.)

Dernæst blev jeg naturligvis raktet dngtligt ned, fordi der blev sendt „forie Referater“ ud. O, forie Referater, de er min Straf! Om ogsaa de er rigtige, saa er de dog splittende. — Ved den Lejlighed talte Bjørnson noget om, at Præsterne lignede opretstående Rånere.

Disse Ord havde rigtignok 7—8 Forsætninger: naar en Præst ophidses til Krig — naar en Præst indvier Krigsbaaben osv. osv., saa kommer jeg til at tænke paa en opretstående Rånner! — Men i de „forie Referater“ maatte disse Forsætninger naturligvis ubelædes. Altsaa hed det, at Bjørnson havde talt Præsterne opretstående Rånere — og det havde Bjerre staaet og hørt paa uden at protestere, tvi ham! — Det, der stod, var aldeles sandt, men alligevel var det ribende, rustende gald.

Saa var der ogsaa en Mand, som bad om Ordet, men ikke fik det, eftersom det ikke var et Forhandlingsmøde. Det blev jeg skældt ud for i „Social-Demokraten“, stønt jeg ikke var Ord-fyter.

Den Slags var det meget af. At, ja, det er sødt at mindes overfladiske Besværligheder.

Men det er dog endnu sødere at mindes de gode Sider, og dem var der net af. Bjørnson var Venligheden selv mod alle. Og hans Datter Bergliot sang og spillede for os.

Jeg mindes med Glæde de Samtaler, jeg havde med Bjørnson om religiøse Emner, hvorved jeg fik det Indtryk, at han stod Kristendommen nærmere, end jeg havde tænkt. Jeg plejer at udtørste det saaledes: Han har Lje for Kristendommens Maal, ikke for dens Midler.

Og aller mest glæder jeg mig ved at tænke paa de Digte af Victor Hugo, som han fortalte for Eleverne. Serlig de to til „Barnets“ Pris — det om, at Kongen forgæves sender sin Hær, sine Diplomater og sine Præster ud imod Løven, medens det lille Barn med Vædder saar den til at være „snit“ — og det om Lykens og Refærdighedens Land, der styredes af Barrefongen, og som den raa Høvding Robobart søgte at rive til sig,

ved hvilken Lejlighed han fældes af Engelen's Sværd — færlig disse to Historier fortalte Bjørnson med en Indrethhed, som gør, at dette Minde for mig passer godt ind i Adventstemningen. — Naar nu „hver Mand i Byen om Bjørnshjerne taler“, saa vil jeg være med — og være med blandt dem, der taler vel om ham — stønt han ikke er død, men helt levende og ung i Sindet. A. Bjerre.

Mundsmag af Carsten Hauchs Digtning.

Paa Vosfejningen der vil jeg bo, der vokser Kløver og Høje; der gaar hver Ungkarl med blante Sto og med en solotnappet Trøje; der danser Piger med Baand i Haar, de lange Fletninger til Jorden naar. Ja, tro du mig, jeg siger dig: der er det fagert at leve.

For der staar Høsel og Birt og El, og der staar Blaaber paa Vien, og der staar Guden saa højt paa Hæld, og Elven løber forbi'en; paa Marken vokser den grønne Væg, i Skoven flyder den vilde Hæg. Ja, tro du mig, jeg siger dig: der er det fagert at leve.

Der staar en Selsjæl i Dalen trang, der bor en Huldre bag Stene. Der falder Tiden mig aldrig lang, selv naar jeg sidder alene; thi Engen dufter, og Drosken flaar, og Huldren svinger, mens Elven gaar. Ja, tro du mig, jeg siger dig: der er det fagert at leve.

Hvad jeg har virket, har jeg fast for-glemmt, det spredtes rundt som Løv for tolke Vinde, min Barndoms Tro, den git mig ej af Minde. Og jeg har forfæret rundt i mangen Bog, og jeg har sidet ved de vises Eide, trods deres Ord jeg blev dog lige klog paa det, som allerhelst jeg vilde vide, selv.

Thi Jordens Kløgt ej give kan Bæstebod om, hvad der stintes gennem Graven's Rifter; og hvad ensfoldig Fremhed her ej veed, det ses ej heller i de vises Skrifter.

Dog var der En, hvis Dje længer saa, hvis Ord skal staa, naar Jordens Kløgt forjinder. „Hvo ikke bli'r som en af disse smaa“, saa talte han, „ej Himlens Veje finder“.

Du Frelsens Mand, forlad da du mig ej, og tag den Kundskab borti, der mig for-vilber, udslet min Syn og led Du mig paa Vej igennem Dødens Nat til Livets Rilder!

Spiritismen og Kristendommen.

3 Decemberhæftet af „Danst Tidsskrift“ har den nordjyllandske Præst E. Stogaard-Petersen skrevet en Artikel om Spiritismen og Kristendommen. Han erklærer, at de spiritistiske Fænomeners objektive Virkelighed som helhed ikke kan bestrides. Der foregaar faktisk mærkelige og vanstelige forklarlige Ting. Saadanne Ting som Borddans, Amandematerialisation, spontan Skrift og meget andet lignende er Rendsgerninger, som man maa regne med. At reducere alt dette til Fjendsbilleder eller siffigt Laftenpil-leri er uretfærdigt og uforstandigt.

Men samtidig hæver Pastor Stogaard-Petersen, at Spiritismen er af det onde. Den er efter sit Værendehold Ayrationalisme og efter sit Aabenbaringsmæssige Betrag. Det maa indrømmes, siger han, at Spiritismens Fænomener (forudsat at den spiritistiske Forklaring er rigtig) bekræfter Sjælens Selvstændighed, dens Udsøgelighed, Aandenverdens Virkelighed og mange af Bibelen's Undere. Men vil det siges, at Spiritismen bekræfter Kristendommen og er selv med denne? Bestaar Kristendommen da ikke i andet end Sjælens Udsøgelighed og nogle Undere? Kristendommen

bestaar dog vel først og sidst i Kristif Person og frelsende stedfortrædende Gerning. Men herom har Spiritismen ikke et Nut at siges. Dens formentlige Bekræftelse af Kristendommen reducerer sig altsaa til en Bekræftelse af nogle almene religiøse Sandheder, saasom Sjælens Udsøgelighed o. s. v. Dette indrømmer ogsaa den franske Spiritist Allan Kardec. „Spiritismen“, siger han, „holder sig fjern fra og bestræfter sig aldeles ikke med nogen Trosvorandring; den vil blot føre de Menneſter, som har fjernet sig fra de almene religiøse Sandheder, tilbage til disse.“ Dette er rigtigt. Men dermed er det ogsaa givet, at Spiritismens formentlige „Bekræftelse af Kristendommen“ praktisk talt maa føre til Rationalisme. Thi, idet den kun bekræfter de almene religiøse Sandheder i Kristendommen, frister den Menneſter til at blive staaende ved disse. De Spiritister altsaa, der væsentlig er kristne i Kraft af Spiritismens Bekræftelse af Kristendommen, kan ikke naa ud over Rationalismen ind til det positive evangeliske i Kristendommen.

Pastor Stogaard-Petersen slutter med at optage det Spørgsmaal: hvoraf kommer det, at Spiritismen, til trods for, at den er Tomhed og Bedrag, dog har faaet en saa udbredt Udbredelse i de moderne Samfund?

Svaret derpaa staar at læse i Pauli andet Brev til Thessalonikerne. Der tales om Antikristens Komme, som „ster efter Satans Kraft med al Vægens Magt og Tegn og underlige Gerninger“, og saa siges der: „fordi de ikke anannemede Sandheds Kærlighed til deres Frelse, derfor skal Gud og sende dem kraftige Bildfarelser, at de skal tro Vægen“ (2. Thess. 2, 9 og 10—11). Her har vi Grunden. De, der ikke annammer den frelsende Sandhed, de bliver et Bytte for saadanne Bildfarelser, som virktes ved Satans Kraft, og som viter sig i Vægens Tegn og underlige Gerninger.

Vort Hjertes dybe Troktrav lader sig ikke tilintetgøre. Naar det ikke Tilfredsstillelse i Naaden og Sandheden i Kristus Jesus, saa søger det af sig selv Bedraget. Føler man sig forladt af Guds Aend, saa gaar man til Helsen i Endor. Vedes man ikke ved Troen ind i Guds Dybder, hvor der er Søndernes Forlædelse, Liv og Salighed, saa ender man i det, som Striften et Sted falder „Satans Dybder“. Til disse Satans Dybder hører ogsaa Spiritismen med al den glatte Godtskøbsornuft og alt sit blændende Aabenbaringsgøgleri.

Derfor advarer jeg alvorlig imod at indblade sig med Spiritismen, selv om det blot ster af Nysgerrighed eller for Tidssfordriv. De fleste er saa ubefæstede, at de løber vild og fanges, før de ved det. Aandenverdenen er et farligt Vegetøj. — hvad enten den nu virker direkte eller indirekte gennem Spiritismen. Huff Goethes Ord paa fine gamle Dage.

„Af hver en Mand, jeg fordom lod, jeg følger mig omgivet, ja belejret.“

De Ord er ikke med Hensigt paa spiritistiske Mænd. Men de passer ogsaa paa disse. Det er lettere at komme ind i Spiritismens Aandenverden end at komme frelst ud igen.

Shu

Sygdomme forarsaget af Røslinger.

Dr. Miles' Restorative Tonic og Nervine helbrede efter en- og tredive Aar.

„Jeg var en fuldstændig lund ung Mand indtil Februar 1895, da mit Regime i var i Gømr Handall og jeg blev tag af Whiskey. Datter var ja ikke frisk, Aend jeg brante Dr. Miles' Restorative Tonic og Tonic i 1896. Naar det var taget ind, at det kom af Værens Uvirkelighed, og ja kan ikke sig, hvor mange Aar der har haft mig under Behandling, men jeg har prøvet alle Slags. Derfor holdes det hyl mig aldrig. Naar det kom af Gømrine, Wit, Aretalarb, Gølder, Høme og kronit Dattere er sammen faldt i min Vd. Zatter var Værens og Tonic er jeg nu fuldstændig genevint med Helbred. Jeg har taget rest Dr. Miles' Restorative Tonic med gode Resultater og ja tror, at Dr. Miles' Tonic er det bedste. — Her, Gømrin, Sports, Wis.“

„Jeg stuffer af sine nogle faa gode Ord for Dr. Miles' Restorative Tonic. Jeg har været i meget pigg med Sønders, idet jeg gjorde Forandring af Stilling med den nye Vd, og al den Grund har jeg prøvet forskellige Midler uden at blive hjulpet. Jeg blev til sidst overalt af en alvorlig Ren, en Værdier, til at prøve Restorative. Jeg har forlort Tæm, at det har gjort mig meget godt. Nu ledere jeg ikke at bruge det regelmæssigt mere, men kun lejlighedsvis, naar jeg er overværdet eller hvelst, og jeg har altid en Tæ ved Haanden. Det har aldrig læst sig i at give Kildren. A. Gømrin, Naaber af Daily Free Press, Baltimore, Wis.“

Alle Værdere længer og gømriner den fælle Stille af Dr. Miles' Restorative. Strid eller til Gømrin, Restorative. Værdere: Dr. Miles' Medical Co., Gømrin, Wis.

Dagbøger eller Andagtsbøger.

Vi ønsker at henlede Opmærksomheden paa N. P. Madsens Husandagtsbøger, som vinder mere og mere Udbredelse herovre i Amerika. Forfatteren meddeler, at der i Danmark og Norge sælges af N. P. Madsens Husandagtsbøger 5000 Exemplaarlig. Kun saa, om nogen Husandagtsbøger har naaet en saadan Udbredelse paa det danske Sprog.

Denne Bog kan darmit anbefales til daglig Læsning i alle kristelige danske Hjem herovre i dette store Land, hvor mange færliq vil være lyttelig over at høre saadan en tør Bog i Huset, da Samværet er mere besværlig, og mange af vort tære danske Folk bor adpæbte blandt fremmede Folkeslag, hvor der kun findes ringe Lejlighed til at samles med Troesfæller og Landsmænd om aandelige Ting.

Det stulde glæde os meget, om mange af vore tære Landsmænd vil begynde det nye Aar med at læse en god Husandagtsbog.

Vi kan ogsaa anbefale Luthers kristelige Betragtninger, som ikke staar tilbage for nogen Husandagtsbog.

Den staar nu i det tredje Aarhundrede som en af de bedste Bejledere for troende Lutheranere, og vil uden Tvivl vedblivende være en tør og kostbar Bog, som stadig vil være højt stillet af dem, der følger i den store Refor-mators Fodspor.

En lille Statistike af Bibl. Beck er fættet ogsaa en værdifuld Husandagtsbog. Den er samlet fra den store Statistike, Bibelen. Bibl. Beck's Bøger anbefales altid sig selv. Denne lille Bog af den store Bog, Bibelen, er i Sandhed en Perle. Der findes heri alt det, som Beck selv elskede højest i hans tære Bibelbog. Af andre kan nævnes Gøgners Statistike. Priserne ere:

- Madsens Husandagtsbog i Shirtingsbind \$1.60. Do. i Vælsbind \$1.80. Do. i Vælsbind med Guldfnit \$2.00. Luthers kristelige Betragtninger i Shirtingsbind \$1.00. Do. i Shirtingsbind med Guldfnit \$1.50. Beck's, En lille Statistike i godt Vælsbind \$2.70. Gøgners Statistike indb. 60c; Do. i halv Morokko 90c; Do. i halv Morokko med Guldfnit \$1.15.

Luther High School and College

tilbyder følgende Afdelinger: Academic, Normal, Collegiate, Commercial, Music, Domestic, Economy og Dansk Højskole. Vinter-Terminen begynder Lørdag den 3. Januar. Elegante Værelser. Dygtige Lærere. Besøg Skolen og skriv til en af under-tegnebe. Prof. G. G. Nelson, G. S. Jensen, Kinzie Park, 1130 Round Ave Racine, Wis.

ALLE SOM REJSER MED AMERICAN LINE

TIL alle FRA DANMARK kommer til Ood Schanlin. Bortlig Burtlig Rejs. Udmærkede Besværligheder. AMERICAN LINE'S Skibe afgaar fra New York til Southampton hver Onsdag, samt fra Philadelphia til Liverpool hver Lørdag. Kort Ophold i England. Forudbetalte Billetter fra Danmark udstedes til alle Pladser i de forenede Stater samt Canada. Pengereorders befordres til Danmark efter laveste Kurs. International Nav. Co., Cor. Dearborn & Washington Sts. Chicago.

Svin og Korn er Penge.

100 Pd. of Moore's Stock Food vil forbrinde Sygdom hos Svinene og spare 75 Bu. Kajs. Hvis ikke, koster det intet. Selges paa 30 Dages Prøve. Prisen er \$7.50 pr. 100 Pd. Forbringer Utøj hos Hønlene, og de lægger flere Egg, eller ingen Betaling. MOORE'S STOCK FOOD CO., 100 Agenter East. Council Bluffs, Ia.

STEEL PENS ESTERBROOK THE STANDARD PENS EVERYWHERE. 150 Styles Fine, Medium and Broad Points. Sold by All Stationers. Works, Camden, N. J. ESTERBROOK STEEL PEN CO., 26 John St., New York. For Sale by DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebr.

ANSGAR COLLEGE,

Hutchinson, Minn. har nu efter to Maaneders Arbejde, ca. 200 Elever, med Plads til 100 fler. En grundig videnskabelig Uddannelse, drevet i en kristelig Aand, tilbydes unge Mænd og Kvinder i ni Departementer: Colleges, Bachelor of Arts, Bachelor of Science, Academy, Forberedende til College, School of Commerce and Shorthand, Normal School, Conservatory of Music, School of Architecture, School of Art, Domes'i: Economy, Civil Service. Et Aar.

Alting tidssvarende — steam heat, elektrisk Belysning, Badeværelser, o. s. v.

Gymnastik og militære Øvelser.

Fakultetet bestaar af seksten Lærere og Lærinder. Skriv efter Skolens Katalog og Prøve-nummer af Ansgar Collegian. Specielle Klasser for Begyndere i de engelske Fag. Konfirmationsundervisning under Ledelse af Præsterne Harald Jensen og Iver Gertsen. Vinterskolen begynder 4. December, men nye Elever kan blive ved at komme til efter Nytaar. Hvis De mangler Penge til at fuldføre Deres Studier, vil Skolen give Ilemstand; hvis De bor langt fra Hutchinson, vil Skolen betale en Del af Rejsepengene. Husk! Vi har Klasser, som passer for alle Begyndere. Skriv til

H. W. Foght, A.M., President, eller Viktor G. Trassler, Ph. D., Dean of Faculty.

Trinitatis College og Seminarium.

Blair, Nebr., begynder sin Vintertermin 1 Dec. Skolen har otte faste Lærere. Den tilbyder Undervisning i følgende Afdelinger:

Collegiate Department, Normal Department, Business Department, Academic Department, Music Department, Forberedende teologisk Afdeling, Ceologisk Afdeling.

For Undervisning Nøst og Logi \$15 om Maanedes, \$119 for hele Skoleaaret (34 Uger). En Del af Rejseomkostningerne betales for dem, der kommer længere fra. God Lejlighed for Nykommere til at lære at tale, læse og høre engelsk. — Skriv efter Katalog. — Nærmere Oplysning faas ved at henvende sig til en af undertegnede.

P. S. VIG, KR. ANKER, BLAIR, NEBR.

NORTH-WESTERN Bancu

F., E. & M. V. R. R. er den bedste til og fra

De mest frugtbare Alger-brugsdistricter

Rebrajka. Dr. Martin Luthers Tankeprog til hver Dag i Aaret. En friskelig Dagbog, 362 smaa Sider. Smukt indb. 65 Cts.

Se paa Jesus.

Tanker og Suk ved Naadestolen. Daglige Smaastykker. Smukt indb. 25c.

Danish Luth. Publ. House, Blair, Nebr.